

te finde sted, når dette har som formål at sikre den fortsatte drift af erhvervsvirksomheder og bevarelsen af arbejdspladser, herunder selvfølgelig også generationsskiftet i landbruget.

Lovforslag nr. L 212 har ifølge skatteministeren til hensigt at lempe beskatningsreglerne for løbende ydelser, der indgår som en del af en betaling ved en overdragelse af en virksomhed, samt at fjerne den dobbeltbeskatning, der hidtil har fundet sted på dette område.

Dette hilser Fremskridtspartiet med glæde. Som sagt er vi positive over for forslaget, der går i den retning, og således også over for dette forslag.

Når dette er sagt, må vi dog til forslaget her sige, at vi ikke finder, at forslaget i den foreliggende form entydigt sikrer, at dobbeltbeskatning ikke fortsat kan finde sted. Og læser man bemærkningerne til forslaget, bestyrkes man yderligere i den opfattelse, og man erfarer også, at de mange eksperter, der har analyseret forslaget, er vildt uenige.

Det er helt klart, at det lader den menige læser af forslaget tilbage med en så stor grad af usikkerhed, at man må være kritisk over for forslaget, en usikkerhed, der enten må være udsprunget af de involverede eksperters manglende evne til at behandle emnet, hvilket jeg dog klart vil undlade at tro, eller – den anden mulighed, som kan være grunden til eksperternes uenighed – at der er mange uklarheder i forslagets formuleringer, såvel i teksten som i løsningsmodellen, hvilket jeg vælger at tro er den væsentligste årsag til eksperternes uenighed.

Derfor er det også skuffende, at ministeren ikke har fundet anledning til at afvente generationsskifteudvalgets betænkning. Den kunne formodentlig have frembragt flere alternative løsningsmodeller og en langt enklere og klarere formulering, som ikke var til at misforstå, således at man med sikkerhed kunne læse sig frem til, at intentionerne i forslaget var opfyldt, nemlig at dobbeltbeskatningen reelt var fjernet på det i lovforslaget omhandlede område. Så kunne vi have sparet en masse af det opklaringsarbejde, som nu forestår i udvalget.

Men som sagt er vi positive over for forslaget, og vi håber så på, at forslaget ved behandlingen i udvalget ændres og tydeliggøres på de punkter, som fremtræder uklare, og som der her i dag er sat spørgsmålstejn ved, således at vi fortsat kan være positive over for forslaget

helt frem til den endelige vedtagelse ved tredjebehandlingen.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Man kan jo stille det spørgsmål: Er det hensigtsmæssigt at have en dobbeltbeskatning, som totalt set måske oven i købet kan komme over de 100 pct.?

Svaret er jo ret indlysende: En sådan dobbeltbeskatning må man naturligvis få afviklet, og det er det, der lægges op til i dette forslag, der, som andre har været inde på, er et led i udmøntningen af sidste års finanslovaftale, hvor Kristeligt Folkeparti også er med.

Vi bakker naturligvis det her forslag op.

Man kunne jo altid have drøftet detaljer, og det kunne være gjort anderledes osv., men dette er en klar forbedring af den gældende retstilstand, og det bakker vi med glæde op.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Forslaget her er jo sådan set en meget god illustration af det, der ofte udråbes som vores komplicerede skattesystem, og kompleksiteten i vores skattesystem er jo i mere end ni ud af ti tilfælde en følge af begunstigende særregler, og det her er jo en begunstigende særregel. Men alligevel er jeg nødt til at sige, at jeg håber ikke, jeg skuffer hr. Aage Frandsen og hr. Frank Aaen for meget, når jeg faktisk mener, at det her er en løsning, som er ordentlig – og det er en hel del i min mund dér, hvor jeg kommer fra.

Jeg mener til gengæld ikke, at de regler, vi har haft hidtil, har været ordentlige, for et regelsæt, der betyder, både at køberen har fradrag to gange for det, han betaler for det købte, og at sælgeren skal beskattes to gange, mener jeg altså hverken er skatteregler, der er hensigtsmæssige, eller er noget, som man kan forsvare eller forklare.

Når man ser på forslaget her, synes jeg derfor også, man må holde fast i, at det indeholder to dele, om jeg så må sige: den generelle del, hvor vi skaber rammerne for en hensigtsmæssig eller i hvert fald mere hensigtsmæssig beskatning af løbende ydelse generelt, og en anden del, som er den henstandsordning, som vi har aftalt i forbindelse med finansloven.

Man kan selvfølgelig altid diskutere henstandsordningen som sådan, men jeg har under hele forløbet været optaget af at få den indrettet sådan, at når vi ser på summen af de ændringer, vi har lavet her, så er der ikke noget, der